

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370586176/facsimile.pdf (tilgået 18. maj 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

»Jo, det kunde vi da ogsaa — det har De rigtigt Ret i.«

Efter lidt Tale frem og tilbage blev det bestemt, at de skulde træffes lille Juleaften Kl. syv.

»Jeg har dog Ærinder at gaa den Aften«, sagde Margrete leende, »og saa kan vi mødes ved Hesten paa Kongens Nytorv. Det er rigtig nok lidt sent, men saa er der heller ingen, der ser os.«

Johan takkede hende henrykt.

Lille Juleaften gik Margrete tidligt paa Eftermiddagen hjemmefra. Hun sagde, at hun havde lovet at besøge Mathilde og begav sig ogsaa til hende. Dels vilde hun kunne dække sig i fornødent Fald, dels dreves hun af en underlig grusom Lyst til at se Mathilde, lige inden hun gik til sit første Stævnemøde med Johan.

Mathilde boede langt ude i Nørrebrogade. Hun var hjemme og tog nogenledes forekommende mod Margrete, skønt hun betragtede hende med ublandet Mistro og øjensynligt ikke begreb, hvad Besøget gjaldt. Ifjor havde Mathilde inviteret hende til Juleaften sammen med nogle Kvindesagsdamer. Vilde hun inviteres? Troede

hun maaske, Gerner kom? Ja naturligvis, det var det. Altsaa var hun ikke saa ganske à jour med hans Gøren og Laden.

Mathilde følte pludseligt en ikke ringe Glæde, og Tønen blev lidt venligere mod Margrete.

Denne satte sig ganske roligt og passiarede løs. Om Skolen, om de andre Lærerinder, om de kvindelige Foreninger, i hvilke Mathilde virkede.

Mathilde tøede op og gav ivrigt Svar paa alle Spørgsmaal.

Da Klokkeren var bleven henved seks, førte Margrete Samtalen hen paa Gerner.

Hun spurgte Mathilde paa den naturligste Maade af Verden, hvad hun mente om Gerners Begavelse og politiske Stilling. Hun, Margrete, syntes nok, at han var interessant at tale med, men hun forstod sig jo ikke paa Politik og den Slags Ting.

I de Minuter, hvori Mathilde betænkte sig og indledte sit Svar med undvigende Bemærkninger, stred hun en haard Strid.

Skulde hun sige, at Gerner betød saare lidet og næppe havde nogen stor politisk Fremtid? Ganske sikker var hun ikke i sin Sag, thi meget